தானியலேின் புத்தகம் - நூற்ற எண்பத

ரோமம், மக்கபயேர், மற்றும் நவீன காலங்களின் தீர்க்கதரிசனச் சந்திப்பு: தானியலேின் தரிசனங்களிலான ஒர ஆய்வு

Jeff Pippenger
2024-04-10

யூரயைா ஸ்மித் இவ்வாற எழதினார்: "கி.மு. 162-இல், உடன்படிக்கயைின் மூலம் ரோம் தவேனுடயை ஜனங்களாகிய யூதர்களுடன் இணைக்கப்பட்டத." பரெம்பாலான நவீன வரலாற்றாசிரியர்கள் அந்தத் தததேியை கி.மு. 161 என்ற குறிப்பிடுகின்றனர்; அதே புத்தகத்திலயேே ஸ்மித் இர முறை கி.மு. 161-ஐ மற்கேோள் காட்டுகிறார். ஆகயைால், கி.மு. 162 என்ற இந்த மற்கேோள் தட்டச்சுப் பிழயைாக இருக்கலாம் என்பதே என் கருதகோளா?

> "23 மற்றும் 24ஆம் வசனங்களினால், யூதரும் ரோமரமிடயையோன கி.மு. 161ஆம் ஆண்டின் உடன்படிக்கைக்குப் பிந்தயை காலத்திற்கும், ரோம் உலகளாவிய ஆதிக்கத்தைப் பற்றிருந்த நரேத்திற்கும் நாம் கொண்டு வரப்படுகிறோம்." உரயைா ஸ்மித், Daniel and the Revelation, 273.

பதினொன்றும் பன்னிரண்டும் வசனங்கள், கி.மு. 217-இல் நிகழ்ந்த ராபியா யுத்தத்தின் வற்றியையும் அதன் பிந்தயை விளைவுகளயைும் அடயைாளப்படுத்தகின்றன; அந்த யுத்தம், மாபரெம் அந்தியோகஸ் III தலமையைிலான சலேூசிட் பரேரசுக்கும், மன்னன் ப்டோலமெி IV பிலோபடேர் தலமையைிலான எகிப்தின் ப்டோலமெைக் அரசாட்சிக்கும் இடயைில் நடைபற்றத.

பனியம் எனும் யுத்தம், பதினழேு ஆண்டுகள் கழித்து கி.மு. 200 ஆம் ஆண்டில் நிகழ்ந்தத; அத மறபடியும் சலேூசிடு ராஜ்யத்திற்கும் தொலமெைக் ராஜ்யத்திற்கும் இடயைிலான யுத்தமாக இருந்தத.

மக்கபயேர் கிளர்ச்சி கி.மு. 167 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கியத; அத, யூத சமயச் சடங்குகளை ஒடுக்கவும் கிரகேக கலாச்சாரத்தைத் திணிக்கவும் சலேூசிடு பரேரசு மற்கொண்ட முயற்சிகளுக்கு எதிராக எழுந்த யூதர்களின் கிளர்ச்சியாகும்.

எருசலமேிலுள்ள இரண்டாம் ஆலயத்தின் மறுபிரதிஷ்டை, ஹனுக்கா காலத்தில் நினவைுகூரப்படும் வரலாற்றுச் சம்பவத்தை குறிக்கும் இந்நிகழ்வு, கி.மு. 164-ஆம் ஆண்டில், இருபத்துமூன்றாம் வசனத்தில் குறிப்பிடப்படும் "உடன்படிக்கைக்கு" மூன்ற ஆண்டுகள் முன்பாக நிகழ்ந்தத. இந்த நிகழ்வு, ஆலயத்தை அசுத்தப்படுத்தியும் யூதர்களின் மதச்சார்ந்த அனுஷ்டானங்களதைத் தடைசெய்தும் இருந்த களங்கமான அந்தியோகஸ்

IV எபிபனஸே் தலைமையிலான சலெூசித் பரேரசின் படைகளுக்கு எதிராக மக்கபயேர்கள் நடத்திய வற்றிகரமான இராணுவப் பேோராட்டத்ததைத் தொடர்ந்த ஏற்பட்டத. ஹனுக்காவால் நினைவுகூரப்படும் அந்த வெற்றிக்குப் பின்னர் விரைவில் அந்தியேோகுஸ் IV எபிபனஸே் இறந்தான்; அந்தப் புள்ளியிலிருந்த வரலாற்றில் சிரிய ஆட்சிசக்தியின் இறக்கம் தொடங்கியதையும் அத குறிக்கிறத.

கி.மு. 200ஆம் ஆண்டில், (அத பானியம் பேோரின் காலமுமாக இருந்தத), தானியலே் அதிகாரம் பதினொன்றின் தீர்க்கதரிசன வரலாற்றிற்குள் ரேோம் முதல் முறையாக தன்னை நுழைத்தக் கொண்டத. அங்கே தரிசனத்தை நிலைநிறுத்தும் சின்னம் உள்ளத. அந்த வரலாற்றில் அதன் நேோக்கமுள்ள சலெ்வாக்கு, மறைவாக இருந்த நூல்களை இழக்கும் ஒரு சபையின் சின்னமான யசெபலெின் சயெலினை அடையாளப்படுத்துகிறத. தன் கணவன் ஆகாப், எலியா அவளுடைய தீர்க்கதரிசிகளைச் சாய்த்ததை கண்டுகொண்டிருந்தபேோத, யசெபலெ் சமாரியாவில் இருந்தாள். ஏரேோதின் பிறந்தநாள் விருந்தில், அவளுடைய மகள் சலேோமே ஏரேோதையை மயக்கின இடத்தில், ஏரேோதியா அங்கே இல்லை. ஐக்கிய அமரெிக்காவின் வரலாற்றில், தீருவின் வசேியால் குறிக்கப்படும் பாப்பரசாட்சி, குறியீட்டான எழுபத ஆண்டுகளின் முடிவு வரை மறக்கப்பட்டிருக்கிறத. அதன் பின்பு அவள் பூமியின் ராஜாக்களுக்கு வஞ்சகத்தின் தன் பாடல்களைப் பாடத் தொடங்குகிறாள். பதினாறாம் வசனத்தில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருப்பதுபேோல, விரைவில் வரவிருக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திற்கு முன்பாகவே, கடைசி நாட்களில் அவள் ராஜாக்களிடத்தில் வளிெப்படையாகப் பாடத் தொடங்கும் காலத்தை கி.மு. 200ஆம் ஆண்டு முன்மாதிரியாகக் காட்டுகிறத.

கி.மு. 161 முதல் கி.மு. 158 வரை யூதர்களின் “உடன்படிக்கை”க்கு முன்பாக, கி.மு. 164-இல் ஹனுக்கா மூலம் நினைவுகூரப்படுவதுபேோல, மக்கபயேர் ஆலயத்தை மறுபிரதிஷ்டை சயெ்தனர். பின்னர் மூன்று ஆண்டுகள் கழித்து, இன்னும் சிரியர்களுடன் தொடர்ந்த பேோராட்டத்தின் நடுவில் இருந்தபேோதும், மக்கபயே யூதர்கள் ஆதரவிற்காக ரேோமையை அணுகினர். அப்பேோத ரேோமுடன் ஏற்படுத்தப்பட்ட அந்த “உடன்படிக்கை” தவேனுடைய கடைசி நாட்களிலுள்ள தீர்க்கதரிசன மாணவர்களுக்கு ஒரு தீர்க்கதரிசனச் சேோதனையாகிறத.

“உடன்படிக்கை” நிகழ்ந்த காலமாக வரலாறு கி.மு. 161 ஆம் ஆண்டைக் குறிக்கிறத; ஆனால் முன்னேோடிகள் அந்த வரலாற்றைக் கி.மு. 158 ஆம் ஆண்டாகக் குறிக்கிறார்கள். மில்லர் சரியா, அல்லத நவீன வரலாற்றாசிரியர்களா சரி? மில்லர் கி.மு. 158 ஆம் ஆண்டுக்கு அறுநூற்று அறுபத்தாறு ஆண்டுகள் (666) கூட்டி, “தினசரி” அகற்றப்பட்ட கி.பி. 508 ஆம் ஆண்டை அடைந்தார். நீங்கள் எவ்வளவு தடேினாலும், யூதர்களும் ரேோமானியரும் இடையில் ஏற்பட்ட உடன்படிக்கைக்காக கி.மு. 158 ஆம் ஆண்டை ஆதரிக்கும் வரலாற்றுச் சான்றை கண்டுபிடிப்பத மிகுந்த

கடினமாக இரக்கும்; இல்லை என்றால், முற்றிலும் இயலாததாகவே இரக்கும்.

பதினாறாம் வசனம் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டமாகும்; ஆனால் அதற்கு முன்பான வரலாற்றில், கி.மு. 200 ஆம் ஆண்டில் தரிசனத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக ரோம் வரலாற்றிற்குள் நுழைகிறது. மக்கபேயர் கிளர்ச்சி கி.மு. 167 ஆம் ஆண்டில் மோதயேீனில் ஆரம்பமானது; இறுதியில் அவர்கள் கி.மு. 164 ஆம் ஆண்டில் ஆலயத்தை மறுபிரதிஷ்டை செய்தார்கள். பின்னர் கி.மு. 161 முதல் கி.மு. 158 வரை, யூதர்கள் ரோமப் பேரரசியுடன் ஒரு உடன்படிக்கைக்குள் நுழைகிறார்கள். கி.மு. 161 முதல் கி.மு. 158 வரை என்பது “உடன்படிக்கையை” நிலைநாட்டத் தேவையான ஒரு காலப்பகுதியைக் குறிக்கிறது. இந்தப் புரிதல், வரலாற்றாசிரியர்களின் சாட்சியத்துடனும், கர்த்தரின் கரத்தால் வழிநடத்தப்பட்டதாலும் மாற்றப்படக்கூடாத அட்டவணையுடனும் ஒத்திசைவாக, “உடன்படிக்கையை” அடையாளப்படுத்துகிறது.

யூதாவும் ரோமும் போன்ற பண்டைய நாடுகளுக்கிடையில் கிறிஸ்துவுக்கு முன் இரண்டாம் நூற்றாண்டில் உடன்படிக்கைகளைப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தும் செயல்முறை, சம்பந்தப்பட்ட குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகள், இராஜதந்திர நடைமுறைகள், மற்றும் அதிகாரச் சமநிலைகள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்து மாறுபட்டதாக இருந்தது என்று வரலாற்றாசிரியர்கள் எமக்குத் தெரிவிக்கிறார்கள். பொதுவாக, அந்தச் செயல்முறை, ஒரு தரப்பு மற்றொரு தரப்புடன் ஒரு உடன்படிக்கையையோ கூட்டணியையோ ஏற்படுத்துவதில் ஆர்வம் இருப்பதை வெளிப்படுத்துவதால் ஆரம்பமாகும். யூதாவும் ரோமும் சம்பந்தமான நிகழ்வில், யூதா ஒரு முறையான கூட்டணியை முன்மொழிவதற்காக ரோமுடன் தொடர்பைத் தொடங்கியது.

இந்த முன்மொழிவை அறிவிக்கவும் பேச்சுவார்த்தைகளைத் தொடங்கவும் தூதரக வழிகள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும். இதற்காக, ரோமாவின் தலைவர்களையோ அல்லது அதன் பிரதிநிதிகளையோ சந்திக்க அங்கு தூதர்களையோ பிரதிநிதிகளையோ அனுப்புதல் அவசியமாக இருந்திருக்கும். பேச்சுவார்த்தைகள் தொடங்கிய பின்பு, முன்மொழியப்பட்ட உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகளை இரு தரப்பினரும் ஆராய்ந்து விவாதித்திருப்பார்கள். இதன் ஒரு பகுதியாக, தொடர்ச்சியான சந்திப்புகள், தூதரகச் செய்திகள் பரிமாற்றம், மேலும் விவாதங்கள் சீராக நடைபெறுவதற்கு இடைத்தரகர்கள் அல்லது நடுநிலையர்கள் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கலும் வாய்ப்புள்ளது. பேச்சுவார்த்தைகளின் போது, ஒவ்வொரு தரப்பும் மற்றொரு தரப்பு முன்வைத்த நிபந்தனைகளை பரிசீலித்து, எதிர்முன்மொழிவுகளை அளிக்கவோ அல்லது சில நிபந்தனைகளில் திருத்தங்களை நாடவோ செய்திருக்கும். இந்தச் செயல்முறை, கவனமான ஆலோசனை, ஆலோசகர்களுடன் கலந்தாலோசித்தல், மற்றும் முன்மொழியப்பட்ட

உடன்படிக்கையின் சாத்தியமான நன்மை-தீமைகளை மதிப்பீடு செய்தல் ஆகியவற்றை உட்படுத்தியிருக்கலாம்.

இரு தரப்பினரும் உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகளில் ஒப்பந்தத்தை எட்டியிருந்தால், இரு பக்கங்களும் ஏற்றுக்கொண்ட விதிமுறைகளையும் நிபந்தனைகளையும் விளக்கமாகக் குறிப்பிட்டு ஒரு முறையான ஆவணம் தயாரிக்கப்படும். பின்னர் அந்த உடன்படிக்கை, ஒவ்வொரு ஜாதியினதும் உரிய அதிகாரங்களால் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டியிருக்கும். ரோமாவின் நிலைமையில், இது செனட் அல்லது பிற ஆட்சிச் செயல்முறையைக் கொண்ட அமைப்புகளின் ஒப்புதலை உட்படுத்தியிருக்கலாம். அதுபோல், யூதாவில் அந்த உடன்படிக்கை, அதன் தலைமையகம் அல்லது ஆட்சிக் கவுன்சிலின் ஒப்புதலைக் கோரியிருக்கலாம். அங்கீகரிக்கப்பட்ட பின், உடன்படிக்கை அமல்படுத்தப்படும்; மேலும் இரு தரப்பினரும் அதன் நிபந்தனைகளைப் பின்பற்றுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படும். இது பலவகையான ஒத்துழைப்பு முறைகள், பரஸ்பர பாதுகாப்பு ஒப்பந்தங்கள், வர்த்தக உறவுகள், அல்லது உடன்படிக்கையில் வரையறுக்கப்பட்ட பிற தூதரக ஈடுபாடுகளின் வடிவங்களை உள்ளடக்கியிருக்கலாம்.

கிமு இரண்டாம் நூற்றாண்டில், யூதயோவிலிருந்து (கிழக்கு மத்தியதரைக் கடல் பிராந்தியத்தில் அமைந்தது) ரோமாவிற்குப் (மத்திய இத்தாலியில் அமைந்தது) பயணம் செய்வது, குறிப்பாகப் பண்டைய காலப் போக்குவரத்து முறைகளின் வரம்புகளை மனதில் கொண்டால், கடினமும் அதிக நேரம் எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சியுமாக இருந்திருக்கும். எடுத்துச் செல்லப்பட்ட குறிப்பிட்ட பாதையைப் பொறுத்து, யூதயோவுக்கும் ரோமாவுக்கும் இடையிலான தூரம் சுமார் 1,500 முதல் 2,000 கிலோமீட்டர் (930 முதல் 1,240 மைல்) வரை இருக்கும். பண்டைய காலங்களில் நிலப்பாதைப் பயணத்தைவிட கடற்பயணம் பலமுறை விரைவாகவும் செயல்திறன் மிக்கதாகவும் இருந்தது; ஆயினும், கடற்பயணம் நிலவும் காற்றோட்டங்களின் தாக்கத்திற்கு உட்பட்டதாக இருந்தது. யூதயோவில் உள்ள ஒரு துறைமுகத்திலிருந்து இத்தாலியிலுள்ள ஒரு துறைமுகத்திற்குப் (எடுத்துக்காட்டாக, ரோமாவின் துறைமுகமான ஓஸ்தியா) கப்பலில் பயணம் செய்வது, காற்றின் நிலை, கடல் நீரோட்டங்கள், பயன்படுத்தப்பட்ட கப்பலின் வகை போன்ற காரணிகளைப் பொறுத்து, பல வாரங்கள் எடுத்திருக்கக்கூடும்.

யூதயோவிலிருந்து ரோமாவுக்கான நிலமார்க்கப் பயணம் இன்னும் மெதுவாகவும் அதிகக் கஷ்டகரமாகவும் இருந்திருக்கும். பயணிகள் மலைகள், பள்ளத்தாக்குகள், நதிகள் உள்ளிட்ட பலவித நிலப்பரப்புகள் வழியாகச் சென்று, கொள்ளையர்கள் மற்றும் பகைமையான பிரதேசங்கள் போன்ற தடைகளையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். கால்நடையாகவோ அல்லது குதிரை இழுக்கும் வண்டியிலோ பயணித்தால், அதற்கு பல மாதங்கள் பிடித்திருக்கலாம் என்று

மதிப்பிடப்படுகிறத. மலேும், சாலைகளின் நிலை, தங்குமிடங்களும் ஓய்வு நிலயைங்களும் கிடைக்கும் வசதி, வழியிலயேே ஓய்வடைுக்கவும் தவேயைான பொரட்களை மீண்டும் பறெ்றக்கொள்ளவும் வணே்டிய அவசியம் போன்ற காரணிகளாலும் பயண நரேம் பாதிக்கப்பட்டிரக்கும்.

மக்கபயே யூதர்கள் ரோமத்தோடு ஒர உடன்படிக்கயைை நாடியபோத, அவர்கள் ரோமாவுக்கு தூதர்களை அனுப்ப வணே்டியிரந்திரக்கும். அந்தத் தூதர்கள் ரோம அதிகாரிகளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பின்னர், பசேச்சுவார்த்தைக்கான ஒர காலப்பகுதி இரந்த இரக்கும். தல்லியமான பதிவுகள் எதவும் கிடைக்காததால் இத வரலாற்றுக் கரத்தக்கோட்பாட்டின் அடிப்படயைிலானத; இரந்தபோதிலும், ஒர உடன்படிக்கை முறயைாக உறுதிசய்ெயப்பட்டபின், அத அங்கீகாரத்திற்காக யூதயோவுக்கு மீண்டும் கொண்டு சல்லெப்பட வணே்டியிரக்கும்; பின்னர், யூதர்களின் ஏற்றுக்கொள்ளுதலை உறுதிப்படுத்துவதற்காக அத மறுபடியும் ரோமாவுக்கு திரப்பி அனுப்பப்பட வணே்டியிரக்கலாம். அந்தக் காலப்பகுதியில் ஒர கூட்டணியை உரவாக்கும் சயெல்முறை ஒரே ஆண்டுக்குள் நிறவைறே்றப்பட்டிரக்கலாம் என்ற நம்புவத கிட்டத்தட்ட இயலாததாகும்; ஆகயைால் "உடன்படிக்கை" என்பத கி.மு. 161 முதல் கி.மு. 158 வரயைிலான ஒர சயெல்முறயைைச் சுட்டிக்காட்டுகிறத என்ற புரிதல், பதினாறாம் வசனத்தின் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திற்குக் கொண்டு சல்கெின்ற வரலாற்றை அடயைாளப்படுத்தும் தீர்க்கதரிசனத்தின் பிற கோடுகளுடனும் பொரந்துகிறத.

அனைத்த வரலாற்றாசிரியர்களும் மக்கபயே யூதர்களாலே தொடங்கப்பட்டத என்ற ஒப்புக்கொள்ளும் ஒர "உடன்படிக்கை," கி.மு. 161 ஆம் ஆண்டில் யூதயோவில் ஆரம்பமானத. அதன் நோக்கம், கி.மு. 167 ஆம் ஆண்டில் அவர்களின் கிளர்ச்சி தொடங்கியதிலிரந்த அவர்கள் போராடிக் கொண்டிரந்த சிரியர்களுக்கு எதிராக யூதர்கள் ஆதரவை நாடியதே ஆகும். இந்தக் கிளர்ச்சி, யூத ஆசாரியனான மத்தத்தியாவும் அவனுடயை ஐந்த மகன்களும், குறிப்பாக யூதா மக்கபயேும், சல்யூெசிட் ஆட்சியாளரான அந்தியோகஸ் IV எபிபானஸே் திணித்த ஹலெனீகப்படுத்தும் கொள்கைகளை எதிர்ப்பதற்காக மறே்கொண்ட முயற்சிகளால் தூண்டப்பட்டத. அந்தக் கொள்கைகளில், யூத மதச்சார்ந்த வழக்கங்களை ஒடுக்குவதற்கான முயற்சிகளும், கிரக்ேக வழக்கங்களயைும் நம்பிக்கைகளயைும் கட்டாயமாக ஏற்கச் சய்வெதற்கான நடவடிக்கைகளும் அடங்கின.

கிளர்ச்சிக்கான தீப்பொறி மோடயின் என்ற கிராமத்தில் நிகழ்ந்த ஒர சம்பவமாகும்; அங்கு மத்தத்தியா, ஒர கிரக்ேகத் தய்வெத்துக்குப் பலி சலுெத்துமாற பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணைக்குச் கீழ்ப்படிய மறுத்தார். "மோடயின்" என்பத "அறிவிக்குதல்" அல்லத "எதிர்ப்புத் தரிெவிப்பு" என்ற பொரள்படும் எபிரயெச் சொல்லான "modi'a" என்பதிலிரந்த

வந்ததாகும். தன் எதிர்ப்பின் வளெிப்பாடாக, பலியசைச் சலெுத்த முனைந்திரந்த ஒர யூத மததறவியை மத்தத்தியா க◌ொன்றார்; பின்னர் அவர் மற்றும் அவரத மகன்கள் மலைப்பகுதிகளுக்குத் தப்பிச் சன்ெற, சலெுக்கிட் படைகளுக்கு எதிராக ஒர க◌ொரில்லா ப◌ோர் இயக்கத்ததைத் த◌ொடங்கினர். மக்கபயேர் கிளர்ச்சி பல ஆண்டுகள் நீடித்தத; அந்த காலத்தில் மக்கபயேர், சலெுக்கிடரும் அவர்களுடயை கூட்டாளிகளும் எதிராக அநகேப் ப◌ோர்களில் ஈடுபட்டனர். எண்ணிக்கயைிலும் ப◌ோர்சாதனங்களிலும் மிகவும் குறவைாக இரந்தப◌ோதிலும், மக்கபயேர் பல முக்கியமான வற்ெறிகளைப் பற்ெறனர்.

சலெுசிட் பரேரசு, யூதர்கள்மலே் கிரக்கே மதத்ததைத் திணிக்க முயன்றத; மலேும் கிரக்கேர்கள் கடசைி நாட்களின் உலகவாதத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தகின்றனர். அவர்களுடயை மதம், வங்கித்தறயைின் அமபைப்பு, பிரதான ஊடகங்கள், கல்வி மயைங்கள், மலேும் சட்டவிர◌ோத அந்நியர்களின் கட்டாய குடியற்ேறத்தின் மூலம் தசேிய வறேபாடுகளை இடித்தழிக்கும் உலகவாத சக்திகளால், இப்ப◌ோத அமரெிக்க ஐக்கிய நாடுகளின்மலேும் உலகின்மலேும் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டுக் க◌ொண்டிரக்கும் “வ◌ோக்-இஸம்” எனும் சிந்தனயைில் வளெிப்படுகிறத. அந்திய◌ோகுஸ் எபிபானஸ், யூதர்கள்மலே் கிரக்கே மதத்ததைத் திணித்தக்க◌ொண்டிரந்தப◌ோத, அவன் முயற்சிகள◌ோடு ஒத்தழைத்த யூதர்களும் இரந்தனர். மக்கபயேர், கிரக்கே மதத்தக்கு எதிர்த்திரந்த விசுவாசத் தறந்த யூதர்களில் ஒர வகுப்பினரை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தகின்றனர்; ஆனால் கிரக்கே மதத்தை அமல்படுத்தும் பணியை ஆதரித்த இன்ன◌ொர வகுப்பான விசுவாசத் தறந்த யூதர்களும் இரந்தனர்.

பதினாறாம் வசனம் விரவைில் வரவிரக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமசைச் சட்டத்தயைும், வலுசர்ப்பம், மிரகம், ப◌ொய்த்தீர்க்கதரிசி ஆகிய◌ோரின் மும்மடங்கு ஐக்கியத்தயைும் குறிக்கிறத. அந்த வரலாற்றிற்கு முன்னதாக பதின்மூன்றாம் வசனத்திலிரந்த பதினைந்தாம் வசனம் வரை வரகிறத; அங்கு நாற்பதாம் வசனத்தின் மூன்ற ப◌ோர்களும் பத்தாம் வசனத்திலிரந்த (1989), பதின◌ொன்றாம் மற்றும் பன்னிரண்டாம் வசனங்கள் (உக்ரனைியப் ப◌ோர்), மலேும் பானியம் ப◌ோரிலுமாக நிகழ்கின்றன. பானியம் ப◌ோர், இரண்டு க◌ொம்புகளுள்ள பூமி மிரகம் உலகமயவாதிகளின் சமய மற்றும் அரசியல் தத்தவங்களின்மலே் வற்ெறிபறெம் ஒர ப◌ோரகைக் குறிக்கிறத.

அந்தப் ப◌ோராட்டத்தில், ஐக்கிய அமரெிக்காவின் இறதியான தலவைர், பதின◌ொன்றாம் மற்றும் பன்னிரண்டாம் வசனங்களில் சித்தரிக்கப்படும் புடினின் வற்ெறியினதம் அதனைத் த◌ொடர்ந்த நிகழும் வீழ்ச்சியினதம் பிந்தயை விளவைுகளை சமாளிக்க வண்ேடும். ரஷ்யாவின் சரிவினால் உண்டாகும் விளவைுகளைத் தீர்ப்பதற்காக அவர் NATO-வ◌ோ, அல்லத ஐக்கிய நாடுகள் சபயைோ, உடன் ஒர கூட்டணியை அமபைப்பார்; அந்தக் கூட்டணியின் வரலாற்றின் நடுப்பகுதியில் அவர் பானியம்

ப◌ோராட்டத்தில் ஐக்கிய நாடுகள் சபயையுடன் ஈடுபடுவார். நாற்பதாம் வசனத்தின் மூன்றாவது ப◌ோர், நாற்பதாம் வசனத்தின் முதல் ப◌ோரினைப் ப◌ோல இருக்கும். ஐக்கிய அமெரிக்காவின் ப◌ொருளாதார மற்றும் இராணுவ வலிமயையின் கீழ் ச◌ோவியத் ஒன்றியம் சிதறியதுப◌ோல, ஐக்கிய நாடுகள் சபயையின் உலகவாதிகள் “பெரெஸ்த்ர◌ோய்கா” என்பதை மறுபடியும் மறேக◌ொள்ளத் திணிக்கப்படுவார்கள்; அது ச◌ோவியத் ஒன்றியத்தைச் சீர்திருத்துவதற்கான க◌ோர்பச்சவெின் முயற்சிகளின் முக்கிய அங்கமாக இருந்தது; இருப்பினும், அவை இறுதியில் ச◌ோவியத் அமைப்பின் அவிழ்ச்சிக்கும், பின்னர் ச◌ோவியத் ஒன்றியத்தின் இறுதி கலைவுக்கும் காரணமானவயையாக அமைந்தன.

மூன்றாம் ப◌ோர் முதல் ப◌ோரால் எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது; ப◌ொருளாதாரமும் இராணுவ அழுத்தமும் மூலம், ரீகனால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் டிரம்ப், “பெரெஸ்த்ர◌ோய்கா” எனப்படும்—அதாவது மறுசீரமைப்பு அல்லது சீர்திருத்தம்—அதற்குள் ஐக்கிய நாடுகளைத் தள்ளுவார். அந்த மறுசீரமைப்பு, ஐக்கிய நாடுகள் எனப்படும் பத்து ராஜாக்களின் அமைப்பின் தலைமைப்பதவியில் ஐக்கிய அமெரிக்காவை நிறுவும். அப்ப◌ொழுது அந்தப் ப◌ோரில், டிரம்ப் அந்நேரம் வென்று க◌ொண்டிருக்கும் அந்த அமைப்பின் பாதுகாவலன் எனத் தன்னை உரிமயையுடன் கூறிக்க◌ொண்டு, பாப்பரசாட்சி வரலாற்றின் மேடையில் தன்னைத்தான் அறிமுகப்படுத்தும்.

அதே வரலாற்றில், அபிரகாம் லிங்கன் கட்டாயமாக எதிர்க◌ொள்ள வேண்டியதாக இருந்ததுப◌ோல, டிரம்பும் தாம் அணுகித் தீர்க்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ள ஒரு உள்நாட்டு குடியுப் ப◌ோரைக் எதிர்க◌ொள்வார். அந்த குடியுப் ப◌ோர், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளுக்குள் இருக்கும், ஒருவருக்க◌ொருவர் எதிராக நிற்கும் இரு மததுர◌ோகக் குழுக்களுக்கிடயையில் நிகழும். ஒரு தரப்பு, woke-ism எனப்படும் மதத்தயையும் தத்துவத்தயையும் ஏற்றுக்க◌ொண்டவர்களால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது; அவர்கள் இரு அரசியல் கட்சிகளிலும் உள்ள முன்னேற்றவாத உலகவாதிகள் ஆவர். மற்ற தரப்பு (MAGA-ism), தாங்கள் உண்மயையான புராட்டஸ்டண்டுகள் என்று தெரிவிக்கிறது; எனினும், அவர்கள் 1844-இல் அந்த அடயையாளத்தை இழந்துவிட்டனர்.

ஜனாதிபதியின் அணியினர் MAGA-இசத்தால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்றனர்; மேலும் அது உண்மயையான பிர◌ொட்டஸ்டண்ட் மதத்தயையும் அரசியலமைப்பயையும் நிலைநிறுத்துவதாகும் என்ற தவறாக வழிநடத்தப்பட்டக் கூற்றின் மீது அடிப்படயையாகக் க◌ொண்டுள்ளது. Woke-இசத்தின் கூற்று, தாய் பூமியின் மதம், நியூ ஏஜ், மேலும் அரசியலமைப்பு என்பது நிறுவனர் தந்தயையரின் காலாவதியான கருத்துக்களால் அல்லாது, சமூதாய நெறிகளின் தற்ப◌ோதயை சூழ்நிலைகளின்படி நடைமுறையில் க◌ொண்டு வரப்படுகிறது என்ற நம்பிக்கயையாகும்.

கி.மு. 167 ஆம் ஆண்டில் மோதயேீனில் தொடங்கிய கிளர்ச்சியால் பிரதிநிதித்தவப்படுத்தப்பட்டபடி, அமரிக்கா ஒன்றியத்தின் உட்பகுதியில் உள்ள உலகமய-முற்போக்கு ஜனநாயகக் கட்சியினரின் முயற்சிகளை மத்தத்தியாஸ் (டிரம்ப்) முடிவுக்குக் கொண்டு வருவார். பின்னர், ஹனுக்கா அனுஷ்டிப்பின் மூலம் நினைவுகூரப்படும் படி, மக்கபயேர் ஆலயத்தை மறுபிரதிஷ்டை சயெ்த கி.மு. 164 ஆம் ஆண்டின் வரலாற்றை டிரம்ப் மீண்டும் நிகழ்த்துவார். அதன் பின், கி.மு. 161 முதல் கி.மு. 158 வரையிலான காலத்தால் பிரதிநிதித்தவப்படுத்தப்படும் பகுதியில், மார்க்க அதிகாரத்திற்கும் அரசியல் அதிகாரத்திற்கும் இடையிலான சட்டவிரோத உறவை அடையாளப்படுத்தும் ஒரு உருவமாகிய பாப்பரசாட்சியின் உருவத்தை நிறுவுவதற்கான இறுதியான முன்னேற்றத்தை டிரம்ப் தொடங்குவார். கி.மு. 158 இல், பதினாறாம் வசனத்தின் விரைவில் வரவிருக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம் அமல்படுத்தப்படும்போது, அந்தக் கூட்டணி சயெல்படுத்தப்படும்.

தானியலே் பதினொன்றாம் அதிகாரம் முதலில் அரசியல் ரீதியாக ரோம் எவ்வாறு கட்டுப்பாட்டைப் பெறுகிறது என்பதை அடையாளப்படுத்துகிறது; பின்னர், அதே வரலாற்றின் போக்கிலயேே, தவேனுடைய ஜனங்களுடன் ரோம் எவ்வாறு நடந்து கொள்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டும் ஒரு தொடரின் மூலம், தானியலே் அதே வரலாற்றை மீண்டும் கூறி விரிவுபடுத்துகிறான். பதினாறாம் வசனத்திலிருந்து பத்தொன்பதாம் வசனம் வரை, உலகின் மீது புறமத ரோம் கட்டுப்பாடு பெறுவதற்கு எதிராக இருந்த மூன்று தடைகள் விளக்கப்படுகின்றன. பதினாறாம் வசனத்தில், கி.மு. 65-இல் சீரியா புறமத ரோமால் ஜயெிக்கப்பட்டது; பின்னர் கி.மு. 63-இல் யூதயோ பொம்பயோல் ஜயெிக்கப்பட்டது. பதினாறாம் வசனம், மகிமையான தசேத்தில் ரோம் நிலைநிற்க வணே்டிய காலத்தை அடையாளப்படுத்துகிறது; அதன்மூலம், அதே அதிகாரத்தின் நாற்பத்தொன்றாம் வசனத்தில் உள்ள ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திற்கான ஒரு முன்மாதிரியாக அது நிற்கிறது.

எருசலமேின் உள்பகுதியில் ஒரு உள்நாட்டுப் போர் நடைபெற்று கொண்டிருந்த நிலையில், வெற்றிகரமான கைப்பற்றலின் வரலாறு கி.மு. 63ஆம் ஆண்டில் [1863க்கு இணையாக] நிகழ்ந்தது என்பதை கவனிக்க வணே்டியது முக்கியம். உரியா ஸ்மித் இவ்வாறு கூறினார்: “பொந்துவின் ராஜாவாகிய மித்ரிதாதஸேுக்கு விரோதமாக மறே்கொண்ட தனது படையெடுப்பிலிருந்து பொம்பயேு திரும்பி வந்தபோது, யூதயோவின் கிரீடத்திற்காக ஹிர்கானுஸும் அரிஸ்தோபுலுஸும் என்னும் இரு போட்டியாளர்கள் போராடிக் கொண்டிருந்தனர்.”

“ஹிர்கானுஸ்” மற்றும் “அரிஸ்டோபுலுஸ்” என்ற பயெர்கள் இரண்டும் கிரகேக மூலத்தையுடையவை; குறிப்பாக ஹலெனெியக் காலகட்டத்திலும் ஹஸ்மோனயேர் வம்ச ஆட்சியினதும் சூழலில், அவை யூத வரலாற்றில் வரலாற்றுப் முக்கியத்துவம் உடையவையாகும். “ஹிர்கானுஸ்” என்பது

“ஹர்கானோஸ்” என்ற கிரக்கச் சொல்லிலிரந்த பெறப்பட்டத; அத பெர்சிய மொழியில் “ஓநாய்” என்ற பொரள்படும் “ஹர்கன்” என்ற சொல்லிலிரந்த தோன்றியிரக்கலாம். ஹிர்கானஸ் என்பத பல ஹஸ்மோனயே அரசர்களால் தாங்கப்பட்ட பெயராகும். “அரிஸ்டோபுலஸ்” என்பத “சிறந்த ஆலோசகர்” அல்லத “சிறந்த அறிவுரயைாளர்” என்ற பொரள்படும். அரிஸ்டோபுலஸ் என்பதம் பல ஹஸ்மோனயே அரசர்களால் தாங்கப்பட்ட மற்றொர பெயராகும். “ஹிர்கானஸ்” மற்றும் “அரிஸ்டோபுலஸ்” என்ற இரண்டும், ஹஸ்மோனயேர் காலத்தில் யூத வரலாற்றின் முக்கிய நபர்களுடன் தொடர்புடயை பெயர்களாகும். அவர்கள் யூதயோவில் ஹஸ்மோனயே இராஜ்யத்தின் ஆட்சி மற்றும் விரிவாக்கத்தில் முக்கிய பங்காற்றிய ஆட்சியாளர்களாக இரந்தனர். கிறிஸ்தவின் காலத்தில் ஹஸ்மோனயே இராஜ்யத்தின் தீர்க்கதரிசன வாரிசுகளும் பிரதிநிதிகளும் பரிசயேர்களாக இரந்தனர்.

பொம்பயே எரசலமேை வென்றபோத, இரண்டு அரசியல் தரப்புகளும் கி.மு. 167-இல் மோதயேின் மூலம் பிரதிநிதித்தவப்படுத்தப்பட்ட கிளர்ச்சிக் காலத்திற்கே தங்கள் தோற்றத்தைப் பின்னோக்கி எடுத்தக்காட்டின. பொம்பயே அந்தக் கிளர்ச்சிக்குள் இழக்கப்பட்டபோத, அவர் எரசலமேைக் கைப்பற்றத் தீர்மானித்தார்; அரிஸ்தோபுலஸின் அரசியல் தரப்பும் அவரக்கு எதிர்த்த நிலைக்கத் தீர்மானித்தத; ஆனால் ஹிர்கானஸின் தரப்பு பொம்பயேிக்காக வாசல்களைத் திறக்கத் தீர்மானித்தத. பின்னர் பொம்பயே எரசலமேின் மீத தனத தாக்குதலை ஆரம்பித்தார்; மூன்ற மாதங்களுக்குப் பிறகு, எரசலமே் என்றென்றும் ரோமின் அதிகார வரம்பிற்குள் வந்தத.

பத்தொன்பதாம் வசனத்திற்குள், மூன்றாவதம் இறுதியுமான தடையைாகிய எகிப்த ரோமால் கைப்பற்றப்பட்டத. பின்னர் இரபதாம் வசனத்தில், கிறிஸ்தவின் பிறப்பு அடையைாளப்படுத்தப்படுகிறத; அப்போத ரோம் அந்த வரலாற்றில் தேவனுடயை ஜனங்களோடு எவ்வாற நடந்தகொள்ளும் என்பதை தானியலே் விளக்கத் தொடங்குகிறார். இரபத்தொன்றும் இரபத்திரண்டும் வசனங்களில் கிறிஸ்த சிலுவயைில் அறையைப்படுகிறார். இரபத்தமூன்றாம் வசனத்தில், கி.மு. 161 முதல் கி.மு. 158 வரை ஆரம்பமான உடன்படிக்கை, “எங்களுக்கு ராஜா யாரமில்லை; சீசரே எங்கள் ராஜா” என்ற மதவிலகிய யூதர்கள் அறிவித்த சிலுவயைை விவரிக்கும் வசனங்களுக்குப் பின்னரே உடனடியாக அடையைாளப்படுத்தப்படுகிறத. கிரக்க மதத் தத்தவத்தின் ஊடுரவல்களை எதிர்த்த மக்கபேயரால் பிரதிநிதித்தவப்படுத்தப்படும் அந்த மதவிலகிய யூதர்களின் வரிசை, அவ்வாற செய்வதன் மூலம் ரோமோடு ஒர அப்பவித்திரமான உறவை உரவாக்கியதால், அவர்களுடயை அந்த அப்பவித்திரமான உறவின் கனியானத முழுமயைாக வெளிப்பட்ட சிலுவயைின் வரலாற்றை அடையைாளப்படுத்தும் வசனத்தைத் தொடர்ந்த வரகிறத.

எழபத ஆண்டுகளான சிறைப்பிடிப்பிற்குப் பிறகு எழப்பப்பட்ட ஆலயத்திற்குத் ஷெகீனா ஒரபோதம் திரம்பி வரவில்லை. மல்கியா அறிவித்த இறதியான தீர்க்கதரிசனச் சாட்சி, கிறிஸ்தவுக்கு முன் ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் அளிக்கப்பட்டத. உலகமயவாத கிரேக்கத் தாக்கத்திற்கு எதிராக மக்கபயேர் எழந்தநிற்கும் முன்னர், நூற்றாண்டுகாலமாக தவேனுடைய எந்தக் கண்கூடும் பிரசன்னமும் இல்லை; தீர்க்கதரிசனச் சாட்சியும் இல்லை. தங்கள் கிளர்ச்சியின் தொடக்கத்தில், தால்மியும் உசியா ராஜாவும் முயன்ற அதே கலகத்தையே அவர்கள் நிகழ்த்தினர்; ஏனெனில், அந்த இர ராஜாக்களும் ஆசாரியனின் பங்கினை நிறைவேற்றி ஆலயத்தில் காணிக்கை சலுெத்த முனைந்திரந்தனர்.

மத்தத்தியாவின் மகன்களில் ஒரவரான யோனத்தான் அப்பூஸ் (யோனத்தான் மக்கபயேன் என்றம் அழைக்கப்படுபவர்), மக்கபயேப் புரட்சியைத் தொடங்கியவர்களில் ஒரவராக இரந்த, சலூெக்கியப் பேரரசுக்கு எதிரான யூதர் கிளர்ச்சியை வழிநடத்தவதில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கு வகித்தார். அவரத சகோதரனான யூதா மக்கபயேன் போரில் உயிரிழந்த பின்பு, யோனத்தான் மக்கபயேப் படைகளின் தலைமையை ஏற்றக்கொண்டார். தனத இராணுவ மற்றம் அரசியல் தலைமையுடன் கூடுதலாக, யோனத்தான் பிரதான ஆசாரியரின் பொறப்பையும் ஏற்ற, யூத மக்களின் ஆவிக்குரிய தலைவராகவும் பணியாற்றினார். தலைவராகவும் பிரதான ஆசாரியராகவும் யோனத்தான் வகித்த இந்த இரட்டை நிலை, யூத வரலாற்றில் ஒர முக்கியமான முன்னேற்றமாக அமைந்தத; ஏனெனில் இதன் மூலம் அரசியல் மற்றம் சமய அதிகாரம் இரண்டும் ஹஸ்மோனேய வம்சத்தினுள் ஒரங்கிணைக்கப்பட்டத. அவரத தலைமையால் யூதர்களின் தன்னாட்சியை வலுப்படுத்தவதற்கும், யூதேயாவில் ஹஸ்மோனேய ஆட்சியை நிலைநிறத்தவதற்கும் உதவியத.

ராபியா வெற்றிக்குப் பின்பு டோலமி முயன்ற அதே பாவம், மக்கபயேர் கிளர்ச்சியின் ஆரம்பத்திலேயே நிறைவேற்றப்பட்டத. அத உசியா ராஜாவின் காலத்தில் ஆசாரியர்களால் எதிர்க்கப்பட்ட அதே பாவமாக இரந்தத; ஆனால், தவேனுடைய ஆலயச் சவேகைளைத் தாங்கள் காக்கிறோம் என்ற மக்கபயேர் வெளிப்படையாக எடுத்தக்காட்டிய பாதகாப்பு, சபையும் அரசும் இணையும் கலவையின் தவறாக வழிநடத்தப்பட்டதுமான கலகமிகு வெளிப்பாடாக இரந்தத; ஆகையால், அத இப்போத படைனின் உலகவாத “வோக்-இஸம்” புகழ்ச்சியின் ஊடுரவல்களுக்கு எதிராக டிரம்பை ஆதரித்த ஒன்ற திரளும் மததரோகமடைந்த புராட்டஸ்டண்டிசத்தின் கலகத்தை முன்மாதிரியாகக் குறிக்கிறத.

அவர்களின் கனிகளினால் நீங்கள் அவர்களை அறிவீர்கள் என்ற வேதாகமம் போதிக்கிறத; கிறிஸ்தவின் காலத்தில் இரந்த பரிசேயர், மத்தத்தியாவினால் தொடங்கப்பட்ட ஹஸ்மோனிய வம்சத்தின் இறதி எச்சங்களாக இரந்தனர். மத்தத்தியாவும், அவர் தொடங்கிய

கிளர்ச்சியும், பரிசயேத்தவத்தின் கனிகளைப் பிறப்பித்தன; அதைப் போலவே “Make America Great Again” என்ற கரத்தை ஆதரித்த வரம் விசுவாசதரோகமான புராட்டஸ்டண்டர்களும் சய்கிறார்கள். திரச்சபையும் அரசும் ஒன்றிலிரந்த ஒன்ற பிரிந்த இரக்குமாற அரசியலமைப்பு புரிந்தகொள்ளப்பட்டிரந்தபோத அமரிக்கா மகத்தானதாக இரந்தத; ஆனால் ஹனுக்கா பண்டிகையால் நினைவுகூரப்படும் வற்றியால் சுட்டிக்காட்டப்படும் அந்தக் கள்ள அதிசயத்தின் வளேயில், ஞாயிற்றக்கிழமைச் சட்டமயமாக்கலுக்கான இயக்கம் வளிப்படையாக வளிவரம்.

அடுத்த கட்டுரயைில் இந்த ஆய்வதைத் தொடர்வோம்.

> “இதுவரை மூன்றாம் தூதனுடைய சய்தியின் சத்தியங்களை எடுத்தரைத்தவர்கள் வறும் அச்சுறத்திப் பசேுகிறவர்களாகவே அடிக்கடி கரதப்பட்டுள்ளனர். ஐக்கிய அமரிக்காவில் சமய அசஹனம் ஆதிக்கம் சலுெத்தும்; தவேனுடைய கட்டளைகளைக் கைக்கொள்கிறவர்களைத் தன்புறத்தவதற்காக திரச்சபையும் அரசும் ஒன்றிணையும் என்ற அவர்களுடைய முன்னறிவிப்புகள் ஆதாரமற்றவையும் அபத்தமானவையும் என்ற அறிவிக்கப்பட்டன. இந்த நாடு, அத இரந்ததிலிரந்த வறேொன்றாக—அதாவத, சமயச் சுதந்திரத்தின் பாதகாவலனாக இரப்பதிலிரந்த வறேபட்டதாக—ஒருபோதும் மாற முடியாத என்ற திடமாகக் கூறப்பட்டத. ஆனால் ஞாயிற அனுசரிப்பை கட்டாயப்படுத்தும் கள்வேி பரவலாக எழுச்சி பறெகின்றபோத, இத்தனை காலம் சந்தகேிக்கப்பட்டும் நம்பப்படாதமிரந்த அந்த நிகழ்வு நரெங்கிவரவத காணப்படுகிறத; மலேும், மூன்றாம் சய்தி முன்பு கொண்டிரக்க முடியாத ஒர விளைவை உண்டாக்கும்.”
>
> “ஒவ்வொர தலைமுறையிலும், உலகத்திலும் சபையிலும் உள்ள பாவத்தை கண்டிக்கும்படி தவேன் தம்முடைய ஊழியக்காரர்களை அனுப்பியிரக்கிறார். ஆனால் ஜனங்கள் தங்களுக்கு இனிமையானவற்றையே சொல்லப்பட வணே்டும் என்ற விரம்புகிறார்கள்; தூய்மையான, அலங்காரமற்ற சத்தியம் அவர்களுக்குப் பொரந்தாததாக இரக்கிறத. அநகேச் சீர்திரத்தவாதிகள் தங்கள் பணியைத் தொடங்கியபோத, சபையும் ஜாதியும் சய்த பாவங்களைத் தாக்குவதில் மிகுந்த விவகேத்தோடு நடக்க வணே்டும் என்ற தீர்மானித்தார்கள். தூய கிறிஸ்தவ வாழ்வின் முன்மாதிரியின் மூலம், ஜனங்களை வதோகமத்தின் போதனைகளுக்குத் திரம்ப நடத்தலாம் என்ற அவர்கள் நம்பினார்கள். ஆனால் எலியாவின்மலே் வந்ததபோலவே தவேனுடைய ஆவி அவர்கள்மலேும் வந்த, ஒர தன்மார்க்க ராஜாவினதும் விசுவாசத் தரோகம் சய்த ஜனங்களினதும் பாவங்களை கண்டிக்கும்படி அவர்களை உந்தினத; வதோகமத்தின் வளிப்படையான அறிவிப்புகளை—தாங்கள் முன்வைக்கத் தயங்கியிரந்த போதனைகளையே—அவர்கள் பிரசங்கிக்காமல் இரக்க

முடியவில்லல. சத்தியத்தலயும் ஆத்தமாக்களள அச்சுறத்திய அபாயத்தலயும் மிகுந்த ஊக்கத்தே◌ாடு அறிவிக்கும்படி அவர்கள் உந்தப்பட்டார்கள். கர்த்தர் அவர்களுக்கு அளித்த வார்த்லதகளளயே, விளவுகளளப் பற்றிய பயமின்றி அவர்கள் அறிவித்தார்கள்; ஜனங்கள் அந்த எச்சரிக்லகலயச் சவிககொடுக்கும்படி கட்டாயப்படுத்தப்பட்டார்கள்."

"இவ்வாற மூன்றாம் தூதனுலடய சசய்தி அறிவிக்கப்படும். அத மிகுந்த வல்லலமயுடன் அளிக்கப்பட வவண்டிய காலம் வரும்பவோத, தம்முலடய சவேலவக்காக தங்களள அர்ப்பணிக்கும் மக்களின் மனங்களள நடத்தி, கர்த்தர் தாழ்லமயான கருவிகளின் மூலம் கிரியல சசய்வார். இலக்கியக் கல்வி நிறுவனங்களின் பயிற்சியினாலல்ல, அவருலடய ஆவியின் அபிஷவகத்தினாலவ உழலைப்பாளிகள் தகுதிப்படுத்தப்படுவார்கள். விசுவாசமும் ஜவெமும் உலடய மனிதர், பரிசுத்த ஆர்வத்தினால் முன்சசல்லத் தள்ளப்பட்டு, தவேன் அவர்களுக்கு அருளும் வார்த்லதகளள அறிவிப்பார்கள். பாபிலவோனின் பாவங்கள் சவளிப்படுத்தப்படும். திருச்சலபயின் அனுஷ்டானங்களள குடியாட்சி அதிகாரத்தின் மூலம் கட்டாயப்படுத்துவதால் உண்டாகும் பயங்கரமான விளவுகள், ஆவியுலகத் சதொடர்புக் சகொள்லகயின் ஊடுருவல்கள், பவோப்பரசாட்சியின் மலறவான ஆனால் வவகமான முன்வனற்றம்—இவலயல்லாம் முகமூடி கலளந்து சவளிச்சத்திற்குக் சகொண்டு வரப்படும். இத்தலகய கனத்த எச்சரிக்லககளினால் மக்கள் உலுக்கப்படுவார்கள். இப்படிப்பட்ட வார்த்லதகளள ஒருபவோதும் வகளாத ஆயிரக்கணக்கான ஆயிரக்கணக்கானவோர் சசவிமடுக்குவார்கள். பாபிலவோன் என்பத திருச்சலபவய என்றும், அவளுலடய பிலழகளினாலும் பாவங்களினாலும், பரலவோகத்திலிருந்து அவளுக்குப் அனுப்பப்பட்ட சத்தியத்லத அவள் நிராகரித்ததினாலும் அவள் வீழ்ந்துவிட்டாள் என்றும் கூறும் சாட்சியல அவர்கள் அதிர்ச்சியுடன் வகட்பார்கள். மக்கள் ஆர்வமிகு விசாரலணயுடன், "இலவகள் உண்லமவயோ?" என்ற தங்கள் முன்லனய பவோதகர்களிடம் சசல்லும்பவோத, ஊழியக்காரர் அவர்களின் அச்சங்களலத் தணித்தும் விழித்சதழுந்த மனச்சாட்சிலய அலமதிப்படுத்தியும் இரக்கக் கலதகலளக் கூறி, இனியலவகலளவய தீர்க்கதரிசனம்பண்ணுவார்கள். ஆனால் மனிதரின் சவறும் அதிகாரத்தினால் திருப்தியலடய மறுத்த, சதளிவான 'கர்த்தர் உலரக்கிறதாவத' என்பலத வவண்டுகின்றவோர் அவநகர் இருக்கிறபடியால், பலழய பரிசவேயலரப் பவோல, தங்களுலடய அதிகாரம் வகள்விக்குள்ளாக்கப்படுவதால் வகோபம் நிரம்பிய பிரபலமான ஊழியத்தார், அந்தச் சசய்திலயச் சாத்தானுலடயதாகக் கண்டித்த, அதலன அறிவிப்பவர்களள நிந்தித்த தன்புறுத்தும்படி பாவத்லத வநசிக்கும் ஜனக்கூட்டங்களலத் தூண்டிவிடுவார்கள்."

"இந்த விவாதம் புதிய துலறகளுக்குள் விரிவலடந்த, ஜனங்களின் மனங்கள் தவேனுலடய மிதிக்கப்பற்ற நியாயப்பிரமாணத்தின் பால் திருப்பப்படும்பவோத, சாத்தான் கலக்கமலடந்த சசயல்படுகிறான். இந்தச் சசய்தியவோடு இலணந்திருக்கும் வல்லலமல, அதற்கு

விரோதமாக நிற்போரை இன்னும் அதிகமாகப் பித்துப்பிடிக்கச் சயெ்யும். அந்த ஒளி தங்கள் மந்தைகளின் மலே் பிரகாசிக்காதபடிக்கு, மதகுருமார் அதைப் மறைத்துவைக்க ஏறக்குறைய அதிமனித முயற்சிகளை மறே்கொள்வார்கள். தங்களுடைய கட்டுப்பாட்டுக்குள் உள்ள எல்லா வழிகளாலும், இவ்வுயிர்முக்கியமான கள்ேவிகள் குறித்து நடைபெறும் விவாதத்தை ஒடுக்க அவர்கள் முயல்வார்கள். திருச்சபை, குடியாட்சி அதிகாரத்தின் வல்ல கரத்தை நாடும்; இந்தச் சயெலிலே, பாப்பரசர் சமயத்தாரும் புராட்டஸ்டண்ட்களும் ஒன்றிணைவார்கள். ஞாயிற்றுக்கிழமை அனுசரிப்பை கட்டாயப்படுத்தும் இயக்கம் மலேும் துணிச்சலாகவும் திட்டவட்டமாகவும் ஆக ஆக, கட்டளைகளைக் கைக்கொள்பவர்களுக்கு விரோதமாகச் சட்டம் பயன்படுத்தப்படும். அவர்கள் அபராதங்களாலும் சிறைத்தண்டனையாலும் மிரட்டப்படுவார்கள்; தங்கள் விசுவாசத்தைத் துறக்கத் தூண்டுகோல்களாக, சிலருக்கு சல்ெவாக்குள்ள பதவிகளும், வறுே வகைெமதிகளும் சலுகைகளும் வழங்கப்படும். ஆனால் அவர்களுடைய அசைக்கமுடியாத பதில்: ‘தவேனுடைய வார்த்தையிலிருந்து எங்கள் தவறை எங்களுக்குக் காட்டுங்கள்’ என்பதாகும்—இதே விண்ணப்பமே இதபோோன்ற சூழ்நிலைகளில் லூத்தர் சயெ்தான். நியாயத்தீர்ப்பரங்குகளின் முன் நிறுத்தப்படுகிறவர்கள் சத்தியத்திற்காக வலிமையான ஆதரவை முன்வைப்பார்கள்; அவர்களைக் கட்கேிறவர்களில் சிலர், தவேனுடைய கட்டளைகள் அனைத்தையும் கைக்கொள்ளத் தங்களுடைய நிலைப்பாட்டை எடுத்துக்கொள்ளத் தூண்டப்படுவார்கள். இவ்வாறு, இல்லையலே் இச்சத்தியங்களைப் பற்றி எதுவும் அறியாதிருக்கும் ஆயிரக்கணக்கானோரின் முன் ஒளி கொண்டு வரப்படும்.” The Great Controversy, 605, 606.